

ikke vil kunne stride frem med Forsøgene med de egentlige aktive til Flaaden hørende Miner. Man maa da blive staende ved de passive; men efter sagtyndige Mænds fulde Overbevisning er det netop de aktive, der have den største Fremtid for sig. Det vil derfor være til ubødelig Skade, om man vil standse de Experimenter, der have været anstillede med dem. Jeg kan altsaa ikke Andet end indtrængende anbefale Thinget at stemme for dette Endringsforslag, som jo ogsaa er tiltraadt af næsten alle Finantsudvalgets Medlemmer. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 60 sagde den ærede Ordfører, at det gik ud paa, at afhænde Hovedvagtten. Dette tror jeg imidlertid just ikke var Hovedmomentet, i alt Fald ikke for den høitærede Krigsminister. Hovedmomentet for ham maa være at faae gode Vagt- og Arrestlokaler, og Spørgsmaalet om at opnaa dette har jo allerede foreligget i lang Tid. Usikkerheden og Nødvendigheden af at staafe et bedre Vagtlokale, beliggende paa et mere passende og til alle vore Forhold bedre svarende Sted, end midt i Byen paa Kongens Nytorv, hvor Kanonerne nu findes opstillede, har tidligere været følt. Man har fundet det ønskelig og hensigtsmæssigt at flytte hele dette militære Etablissement ud i Kastellet og kun at beholde et mindre Vagtlokale paa Slotsholmen for det vigtige Arsenal's Skyld. Da der nu tilbydes sig Leilighed til at blive af med Hovedvagtten og til at faae de bedre Lokaler, man saa længe har ønsket, kan man kun finde det naturligt, at Ministeriet har ønsket at benytte denne Leilighed. Jeg veed ikke, om det Selskab, der foretager Forandringerne ved Lokaliteterne paa Kongens Nytorv vil være rede til at opfylde den Betingelse, som Udvalget stiller, men i alt Fald er det en Betingelse for, at man kan opføre de nye Vagt- og Arrestlokaler uden Udgift for Finantserne. Der har, saa vidt jeg veed, tidligere været budt 24,000 Rb. for Hovedvagtbygningen med dens lille Grund, og jeg antager, at denne Grund maa have en stor Betydning for det saakaldte kjøbenhavnske Byggeselskab, at det nok vil give de 11,000 Rb. til for at faae den Sag bragt tilende. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 62 om de 10 og 11 Kanoner, negter jeg ikke, at Udvalget med Hensyn til dette Spørgsmaal er blevet sat noget i Forlegenhed; men Grunden dertil ligger i den Maade, hvorpaa Artilleriet har udviklet sig. De Herrer ville erindre, at da Spørgsmaalet om Bestyknings af Søforterne fremkom, skete det under den Form, at Krigsministeren forbeholdt sig Bemyndigelse til at anskaffe Mundingladere eller Bagladere, eftersom det maatte vise sig, at enten den ene eller den anden Slags maatte være den bedste og sikreste, altsaa den hvorpaa man navnlig burde lægge Vind. Der blev dengang givet Bevilling dels ved extraordinær Lov og dels paa Finantsloven, til, om jeg huffer ret, i det Hele 15 Stykker Kanoner, og efter lang Overveelse kom man

i Krigsministeriet til den Erkendelse, at man ikke kunde forfærdige Bagladekanoner, men at man maatte holde sig til Mundingladere. Vi have nu i to Aar hvert Aar bevilget 5 Kanoner til Fortene, og det har været Mundingladere, idet Krigsministeriet har været paa det Rene med, at det var dem, man kunde forsvare at anskaffe, ligesom det var det Resultat, hvortil Teknikerne vare komne. Man har nu imidlertid været saa heldig at komme dertil, at man kan forfærdige den samme Slags 11 Tommers Kanoner af Støbejern, forsynet med Staalringe, med Baglademekanisme. Det er gaaenbart en Fordel, at kunne have denne Baglademekanisme, og jeg vil haabe, at Teknikerne have Ret, naar de mene, at man nu er kommen til det endelige Resultat med Hensyn til de Kanoner, som bør anskaffes til Søforterne, saaledes, at det altsaa kun er et Lidsørgsmaal, om man skal anskaffe det hele Antal, man behøver paa en Gang, eller om man kun skal anskaffe nogle faa paa en Gang. Jeg er ikke i Stand til at kunne sige, om man vil kunne finde en bedre Mekanisme, end den, man nu har fundet, eller om der overhovedet kan ske Forandringer i Mekanismen. Vi have her ikke Andet at holde os til end det Resultat, hvortil de særlig teknisk kyndige Mænd ere komne. Saavidt jeg huffer, mangler der endnu kun 20 Kanoner i den fuldstændige Bestyknings af Fortene, og bevilge vi i Aar de 10, er der altsaa kun 10 tilbage. Det, hvorpaa jeg navnlig lægger Vægt, og som har medført, at jeg har kunnet slutte mig til det gjenoptagne Forslag, er, at man skyder meget hurtigere med Bagladere end med Mundingladere, og naar man kun har faa Stykker, et af Vigtighed, for at kunne udvære større Virkning imod et hurtigseilende Skib, end passerer det ene af Fortene, at man kan skyde saa hurtigt, som muligt. Den høitærede Minister har med Røret i Haanden udviklet for Finantsudvalget, at Fløiene paa Søforterne ville med de 10 Kanoner, han begjærer, kunne bestykses saaledes, at man besidder en virkelig artilleristisk Styrke i disse Forter, hvorimod man, naar kun de 5 Stykker bevilgedes, vil blive nødt til at undlade Bestyknings af den ene Fløi. Set herfra, og navnlig af Hensyn til den forøgede Skydehurtighed, har jeg for mit Vedkommende ikke kunnet forsvare, at gaa imod den høitærede Ministers Begjæring. Med Hensyn til Ministerens Forslag angaaende et Tillæg til Premierlieutenanternes Lønning, maa jeg henholde mig til den Udvikling, jeg igaar gav af mit Standpunkt til denne Sag, idet jeg stemmer for det principale Forslag. Det vil erindres, at der er 3 Lønningsklasser af Premierlieutenant; en ældste, en mellemste og en yngste. De, som bedst vilde kunne undvære Tillæget, er ganske vist den yngste Halvdel af den yngste Klasse, men om den yngste Halvdel af den mellemste og af den ældste Klasse kan undvære det, er et ganske andet Spørgsmaal. Der er stil-